דעם

רב'ס טאָכטער

א העכסט שפאנערוקער ראמאן פון דעם אידישן לעבן אין מיטראלטער פון ליאָן וויזענבערג

(פארזעצונג)

דער פרינץ אליין האט איר אבער לאנג ניט געלאזט ווארטן; גלייך ווי ער וואלט געוואוסט פון וועלכע גע־דאנקען זי ווערט באהערשט, און ער האט זיך אנגערופן:

— איך ווייס, אז ניט אלע פון מיי־נע קאלעגען וועלן מיך פארשטיין . . . אפילו צווישן מיינע אייגענע איידלייט אין פאלאץ, וועלן זיך געפינען פילע וואס וועלן פשוט לאכן פון מיר . . . זיי וועלן עס ניט קאנען באגרייפן....

דערהערנדיק די דאזיקע ווערטער איז חנה'לע געבליבן זיצן א שטארק איבערראשטע, זיי האבן אינגאנצן אנטגישט און האבן מיט איין קלאפ געענדערט איר געהויבענע מיינונג איר־בער דעם פרינץ. — ער באדויערט — האט זי געטראכט — ער באדויר־ערט און שעמט זיך פאר זיינע אידל־לייט וועלכע וועלן אים ניט פארשטיין.. אך, ווי שטארק האט הא טאיר ווי געי־טאן! ווי גרוים איר אנטוישונג איז געווען . . .

אין דעם ערשטן אויגנבליק האט זי געפילט ווי איר־סיבערבעכז איז א צארן און פאר אים אויסצוגיסן איר פארי־ביטערט הארץ. זי האט אים געוואלט זאגן וואס זי דיינקט וועגן אים, וועגן זיין מוטער, דער פרינצעסין, וועגן אלע יענע, וועלכע ער רופט אן איידל־לייט, און וועגן אלע קריסטן אין טירנא . . . אלץ, וואס האט יאן'ן לאנג געדריקט איר יונג הארץ, האט זי פאר אים גע־דיק אומצופרידענע. האט איצט שוין דייטלאך געפילט, אז זי איז ניט גלייכ־שר מיט דעם קריסטלאכן פרינץ, זי האט געפילט, אז ער איז איר מיט אמאל זייער טייער געווארן און אז עס וואלט פאר איר ניט נעווען שווער פאר אים צו טאן אלץ, וואס ער וואלט פון איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך ניט געוואוסט, אז דארטן וואו עס וואקסט פלוצלונג ארויס א שטארקע קענגזייטיקע ליבע, איז דאס ניט אלעמאל אפהייננגיק פון איין מענשן די דאזיקע ליבע צו דערשטי־קען . . .

(ווייטערעס קומט)

ידיעות פון דער איד. קולטור געזעלשאפט

(שלום פון זייט 2)

די ארבעט פון דער אידישער ענציקלאָפעדיע

די הויפט פארוואלטונג פון דער אי־דישער קולטור געזעלשאפט האט באַ־שלאסן אויפצופאדערן אלע צווייגן און חברים צו העלפן ענערגיש דורכצופירן דערפאלגרייך דאס שליחות פון חבר דר. נ. נערגעל, וואס איז געקומען אהער אין די אינטערעסן פון דער אידישער ענציקלאפעדיע. די איד. קולטור גע־זעלשאפט האט זיך תיכף אנגעשלאסן ווי גרינדערן אין דער ענציקלאפעדיע געזעלשאפט און זי אפעלירט צו אלע חברים אין צווייגן צו ווערן אקציאנערן און גרינדער פון דער דאזיקער וויכטי־קער אידישער קולטור אונטערנעמונג.

זומער־פאגד פון דער אידי־שער קולטור געזעלשאפט

היינטיקן זומער ווי די פריערדיקע זומערן, האט די א. ק. נ. ארויסגעלאזט א רוף צו אלע אירע מיטגלידער און צווייגן, בייצושטייערן פאר דעם ספע־ציעלן זומער פאגד. א באדייטנדיקע צאל חברים האבן זיך שוין אפגערופן. די הויפט פארוואלטונג רופט אלע מיט־גלידער זיך צוצואיילן און גלייך אריינ־שיקן זייער ביישטייערונג וואס אנ־שנעלסטן — איין דאלאר מינימום.

קאלגארי קאלגארי

JACKSON'S WELDING
בלעקסמיטינג
עלעקטריק און אסעטילין וועלדינג
816 NINTH AVE., W.
Phones: M1996—S0014
CALGARY ALBERTA

פאבליק סטענאגראפער
PHYLLIS POWELL
7 Bank of Toronto Bldg.
Phones:
Office M 3250 — Res. H 2688

DAVE WEATHERALL
אוטא באדי און פענדער ריפעירס
207 Third Avenue East
Phone M7740 CALGARY

J. A. McKENZIE
335-11TH AVE. WEST
M9062
פארניטשר ריפעירס, אפהאלסטערי, פלאר פיניש
אפשאצונגען פרוי

אדווערטייזט
אין "דאס אידישע וואָרט" —

EXCLUSIVE
HEMSTITCHING
306A 10 St., North W.
Phone L 2433
קאטאן און סילק 8¢ א יארד

JAMES MARR SR.
פלאמבינג, היטינג, געזפיטינג
237-12th Ave. E. Phone M2741
CALGARY

AUTO SERVICE
7th Ave. 8 St. W.
McIVOR BROS.
פאר גרייזינג, וואשינג, פאלישינג
גאזאלין, אויל, וועקום קלינינג,
טייערס (אטאם), אקסעסארים
און א. וו.

ERNEST LUTZ
125-14th Ave. East Ph. M7636
CALGARY, ALTA.
אויסגראבונג — שמיין ארבעט
ציגל — קאנקרים און
לאון ארבעט

א פיינער פלייוואר פאר פיינערע געשמאקן
סערווירט
קאלגארי
דראי
דזשינדזשער אייל
CALGARY BREWING & MALTING CO. LTD.

1 טאָג

ג. ב. פארטנאי
מעגערזשער

גערייניגט! אז מיר קאנען אייך געבן באדיינונג אויב איר פאר־לאנגט, אין אלע אייערע — דרייקלייניגונג אָדער פארבן

PERTH DYE WORKS LTD. 37 266

ביים קבר פון איר געפאלענעם זון טרעפט זי איר פארגעסענעם זון

א מערקווירדיק רירנדע סצענע וואס האט זיך מיט א קורצער צייט צוריק אָפּגעשפּילט ביים קבר פון אן אמעריקאנער סאלדאט וואס איז געפאלן איף די שלאכטפעלדער אין פראנקרייך

פון אבינדור

(אפשר פון דער קויל פון זיין אייגע־נעם ברודער — ווען קאן דאס ווסן), אבער ווייטמיליער איז גיקלאך ארויס פון דער שלאכט. ווען די מלחמה האט זיך געענדיקט, איז ער צוריקגעקומען קיין לאנגן, וואו ער האט זיינס א גע־שעפט פון דער זעלבער בראנזשע אין וועלכער עס האט אמאל געארבעט זיין פאטער.

אונטער ווערדן איז אויך געפאלן ווייטמיליער'ס א גוטער פריינט וועלכן ער האט ניט געקאנט פארגעסן. מיט א קורצער צייט צוריק האט ער באַ־שלאסן צו באזוכן דעם קבר פון זיין פריינט אט ער איז צוליב דעם צוזוק אויסגעפאלן קיין ווערדן.

זוכנדיק דעם קבר איז ער צוגעקומען צו דעם ארט, וואו עס ליגט באהאלטן די אמעריקאנער סאלדאטן.

וויינדיק אז ער האט געהאט אין אמעריקע א ברודער מיט'ן נאמען דזשאן קענעדי, איז ער אריינגעגאנגען אין אפיס פון דעם בית הקברות דורכ־ציקוקן דעם ליסט פון די געפאלענע אמעריקאנער סאלדאטן. אין פאקטיש האט ער הארט געפונען דעם נאמען פון זיין ברודער.

באַשט ער האט דעם דאזיקן ברודער־קינמאל אין זיין לעבן ניט געזעען, האט ער, זייענדיק אונטער ווערדן, געפילט אהם זיין פליכט צוצוגיין צו דעם ברודערס קבר. דארט האט ער גע־טראפן אן עלטערע פרוי, וועלכע איז געשטאנען איבערן קבר און געוויינט.

ווייטמיליער האט זיך אָפּגעשטעלט ביים קבר. דאן האט אים די אלטע פרוי געפרעגט צי ער האט געקאנט דעם געפאלענעם סאלדאט. דארויף האט ער געענטפערט, אז דער געפאלענער אמע־ריקאנער סאלדאט איז געווען זיין ברו־דער פון איין מוטער.

און, איז דען פאראן א פערד וואס איז שטארק געגנג צו קאנען שיידערן די סצענע וועגן די אמעריקאנער אל־טיטשקע האט ביים קבר פון איר גע־פאלענעם זון דערזעען אין דערקאנט איר צווייטן זון וועמען זי האט שוין אויך געהאלטן פאר טויט! צו שווער איז די מענשלאכע שפראך צו קאנען שילדערן אט די רירנדע סצענע. טרערן זיינען געווען אויסגעמישט מיט פרייד. די אלטע אמע־ריקאנע האט אייניקע מאל גע־חלש'ט און האט פאר א צייט ניט גע־וואלט גלייכן אירע אייגענע אויגן און אויערן.

ענדלאך האבן זיי פארלאזן דעם קבר און מיט א פאר טעג שפעטער זיינען זיי אָפּגעפאָרן נאך לאנצי פון וואנען זיך האט מיטגעגומען איר ערשטן זון נאך אמעריקע כדי צו האבן אים יעצן זיך אין דער ערדע פון איר לעבן.

אזוי איז דאס לעבן . . . מיין פאלק וועט בלייבן דער "שעיר לעזזל" אזוי לאנג ווי עס וועט אים אויסקומען צו לעבן צווישן פרעמ־דע, און דער יאך פון דער געלער לאַ־טע וועט אים שטענדיק מוזן דריקן...

—זיכער ניט אין פרינטנטס טיר־נא! — האט דער פרינץ מיט עק־סטאז אויסגערופן. — אזוי שנעל ווי איך וועל ווערן דער רעגירער פון מיין פירסטנטום, וועט עס זיין מיין ערשטע אויפגאבע צו אפשאפן די דאזיקע שאנ־דע . . . איך וועל געבן די אידן גלייכע רעכט מיט אלע אנדערע איינוואוינער און איך וועל מיט אלע כחות פארטי־ליקן די שנאה, וועלכע איז אין מיין פאלק איינגעפלאנצט געווארן קעגן די אידן.

טיף אין הארצן האט חנה'לע גע־פילט די גרעסטע דאנקבארקייט צו דעם פרינץ פאר די דאזיקע ווערטער. זי האט אבער אין לוי ווייניק געגלויבט און זי האט דאס פאר אים באלד אויס־ענדריקט.

— זאל אייך גאט העלפן, אז איר זאלט קאנען דורכפירן די דאזיקע אויפ־גאבע, — האט זי געזאגט. — איך האלט אבער ניט דערפון, אז דאס זאל אייך ווען עס איז געלונגען . . .

— ווער וועט דאס מיר קאנען באשיינען די ווערט מיט זיין העלן ליכט . . .

אויב עמעריך האט ביז איצט באַ־וואונדערט חנה'לען בלויז פאר איר שיינקייט, איז די דאזיקע באוואונדער־ונג איצט נאך טויזנט מאל מער געוואוקסן. אבער איצט איז דאס שוין ניט בלויז געווען די באוואונדערונג פון דעם מאן צו דער פרוי, נאר פון דעם יונגן, ענטוזיאסטישן מענשן, צו א צווייטער פרעזאן, וועלכע איז דערשי־נען אין זיינע אויגן ווי א מלאך. אזוי הערן האט ער ביז איצט נאך קיין שום פרוי ניט געהערט. פון זיינע ארי־סטאקראטישע דאמען אין הויף האט ער קיינמאל ניט געהערט קיין קלוגן ווארט און, אויסער זיין מוטער, האט ער געביינט, אז עס עקזיסטירט נאר ניט קיין קלוגע פרוי אויף דער וועלט. און דא, פלוצלונג, שטיט פאר אים אן איינפאכע אידישע מיידל, וועלכע איז געבאהרן און אויפגעוואקסן אין דער פינסטערער אידישער געגנט. און ניט בלויז איז זי פון נאט געבענשט געווא־רען מיט אן אומגעוויינלאכער שיינ־קייט, נאר אויך מיט חכמה, וועלכע פילט מענער וואלטן זיך געמענט וויינשן צו באזיצן.

— איך בין א טאכטער פון דעם אומגליקלאכסטן פאלק אויף דער וועלט — האט חנה'לע פארטגעזעצט — פון א פאלק, וועלכעס שטייט זיך אויס אלע ליידן פון גיהנום אויף דער ערד זייט עס איז פארטריבן געווארן פון זיין איינגעגרענעם היים. איך, מער פון וועמען עס איז וואלט באהארפט זיין לעבן . . . מיין פאלק וועט בלייבן דער "שעיר לעזזל" אזוי לאנג ווי עס וועט אים אויסקומען צו לעבן צווישן פרעמ־דע, און דער יאך פון דער געלער לאַ־טע וועט אים שטענדיק מוזן דריקן...

—זיכער ניט אין פרינטנטס טיר־נא! — האט דער פרינץ מיט עק־סטאז אויסגערופן. — אזוי שנעל ווי איך וועל ווערן דער רעגירער פון מיין פירסטנטום, וועט עס זיין ערשטע אויפגאבע צו אפשאפן די דאזיקע שאנ־דע . . . איך וועל געבן די אידן גלייכע רעכט מיט אלע אנדערע איינוואוינער און איך וועל מיט אלע כחות פארטי־ליקן די שנאה, וועלכע איז אין מיין פאלק איינגעפלאנצט געווארן קעגן די אידן.

טיף אין הארצן האט חנה'לע גע־פילט די גרעסטע דאנקבארקייט צו דעם פרינץ פאר די דאזיקע ווערטער. זי האט אבער אין לוי ווייניק געגלויבט און זי האט דאס פאר אים באלד אויס־ענדריקט.

— א, גוויס, גוויס! — האט דער פרינץ געענטפערט. — איך ווייס פעל ניט, אז עס וועלן זיך געפינען ווייניקסטנס עטלאכע קריסטן אין מיי־נא, וועלכע וועלן אנערקענען, אז איך האב בלויז דערפילט מיין מענשלאכע פריכט אז איך האב דערמיט קיינעם ניט געטאן קיין טובה. איך בין אי־ן בערצייגט, אז די צייט אין שוין אי־ן בערהויפט ניט ווייט ווען אלע מענשן ניט עקזיסטירן מיין אונטערשיידן צווי־שען די קינדער פון פארשיידענע גלוי־בענס . . .

— און איך, מיין פרינץ — האט ניט אזעלכע האפענונגען — האט חנה'לע געענטפערט . . . דאס אייג־ציקן, וואס איך דערוואַרט אין, אז די מענשן זאלן מער בעלייטערט ווערן, אז זיי זאלן זיך קאנען ענגגווייטיק פאר־שטיין אין טאלערנץ. אבער אויף האט מורא, אז אינגאנצן וועלן די אונטער־שיידן צווישן אידן און קריסטן קיינ־מאל ניט אויסשווינדן, ווי זיינען צו פעסט אין צו שטארק איינגעוואורצלט געווארן אין וועלן זיך. דאכט זיך מיר, שוין קיינמאל ניט אויסזוואַרצ־

האט הנאה פון זיין געזונט!

פארשטאפונג פארארזאכט קאפשמער־עטן, אונפארדיואונג, אונגעגעסענען אָפּעטיט, שלעכטן געזונט. הילף זיך אויס דורך דעם וואס איהר וועט עסען קעלאָגג'ס אל־ל־ברען.

איהר וועט הנאה האבען פון אל־ל־ברען ווענ ווענ מעהר ווי ווען עס איז פריהער. נייע פראָצעסען האבען פאר־בעסערט דעם טעם. עס איז פונקט אזוי גוט צו עסען ווי עס איז גוט פאר אייך.

עסט נאר צוויי עסלעפעל פון דיע־זען אָפּטיטנעם פריהער מעגליך. אין שווערע פעלע, געבריוכט אל־ל־ברען מיט ידען מאלצייט. הילף איז גאַ־ראנטירט. נעהמט אריין אל־ל־ברען אין רעדוצירונגס־דזיעסט אלס א מיר־טעל צו פארמיידען פארשטאפונג און בלוט־ארומקיוט.

סערווירט מיט מילך אָדער קרעם, צוזאמען מיט פרוכטען אָדער האָניג. קעלאָגג'ס אל־ל־ברען שאפט אויך די נויטיגע אייזען. זוכט דעם רויטען און־גרינעם פעקעדזש ביי אייער גראָ־סער. קעמאפט פון קעלאָגג אין לאנדאָן, אנטאריאָ. קעלאָגג'ס אל־ל־ברען איז אכטאלוט כשר אונטער דער השגחה פון אונדה הרכנים פון מאָראנטאָ.

Kellogg's
ALL-BRAN

שום ראָל ניט געשפילט.

ווען חנה'לע וואלט זיך אין יענער צייט ניט געווען געשעמט פאר זיך אליין, וואלט זי געווען געפאלן צו זיינע פיס און וואלט ביי אים געווען געבעטן פארציינונג דערפאר וואס זי וואלט אויסגיסן, און זאל ער ווייניק־סטענס זעען וואס עס שפילט זיך אפ אין דער נשמה פון א אידישער טאכ־טער . . .

אבער שוין אין די נעקסטע עטלאכע מינוטן האט זי זיך שוין באהויפט, פון עטערליכס אויגן האט זי ארויסגעלייט ענט, אז זי איז געווען אביסל איבער־געאיילט אין איר אורטייל. עס קאן ניט זיין — האט זי געטראכט — עס קאן ניט זיין . . . אבער יערנפאלס האט זי באשלאסן אים אויסצופרובי־רען.

— און דערפאר האט איר מורא, אין איר באדויערט איצט שוין געווים איז חנה'לע געבליבן זיצן א שטארק איבערראשטע, זיי האבן אנגאנצן אנטגישט און האבן מיט איין קלאפ געענדערט איר געהויבענע מיינונג איר־בער דעם פרינץ. — ער באדויערט — האט זי געטראכט — ער באדויר־ערט און שעמט זיך פאר זיינע אידל־לייט וועלכע וועלן אים ניט פארשטיין.. אך, ווי שטארק האט הא טאיר ווי גע־טאן! ווי גרוים איר אנטוישונג איז געווען . . .

אין דעם ערשטן אויגנבליק האט זי געפילט ווי איר־סיבערבעכז איז א צארן און פאר אים אויסצוגיסן איר פארי־ביטערט הארץ. זי האט אים געוואלט זאגן וואס זי דיינקט וועגן אים, וועגן זיין מוטער, דער פרינצעסין, וועגן אלע יענע, וועלכע ער רופט אן איידל־לייט, און וועגן אלע קריסטן אין טירנא . . . אלץ, וואס האט יאן'ן לאנג געדריקט איר יונג הארץ, האט זי פאר אים גע־דיק אומצופרידענע. האט איצט שוין דייטלאך געפילט, אז זי איז ניט גלייכ־שר מיט דעם קריסטלאכן פרינץ, זי האט געפילט, אז ער איז איר מיט אמאל זייער טייער געווארן און אז עס וואלט פאר איר ניט געווען שווער פאר אים צו טאן אלץ, וואס ער וואלט פון איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

— אויך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן טיק דורכצופירן אלע אויפגאבן וועל־כע איר ווענט אויף זיך נעמען. אבער וועלן אייך די די אינטערעסן פון אייער פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

— איך ווייס, מיין פרינץ, אז וועגן איר־ע־ע־ע ווערן דער הערשער פון טרלא־ווען זיך די לאנד פון מיין פאלקס הערציס ווייניק, אדער טאקע גאר ניט פארבעסערן . . . אייערע אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

צוערשט האט זי זיך געזוכט צו פאר־ענטפערן, אז דאס דאזיקע געפיל נעמט זיך צו איר פון דער גרויסער דאנק־בארקייט, וועלכע זי איז אים שולדיק, אבער ביסלאכווייז האט זי זיך אנגע־אנגען קלאר צו מאכן אז אין דער אמת'ן איז דאס פיל מער ווי בלויזע דאנקבארקייט.

קוים אבער איז זי געקומען צום באַ־וואוסטזיין, אז דאס איז אזוי, האט זי באלד געפאסט דעם עפסטן באשלוס דאס דאזיקע געפיל אין זיך צו דער־שטיקן, אפילו ווען דאס זאל פארורו־די גרעסטע קרבנות. דאמאלסט האט זי ניט געוואוסט, אז דארטן איר געפיל צו דעם פרינץ האט ניט גע־זאלט זיין, איז נאך דאס אלץ געווען א קליינינקייט מיט דעם פייער, וועלכן זי האט אנגעצונדן אין זיין הארצן. זי האט אויך קוים מיט אפעגע אויר־גען אויף אלץ וואס עס געפינט זיך אר־ום איר פארלאנגט.

לשנה טובה קארדס:

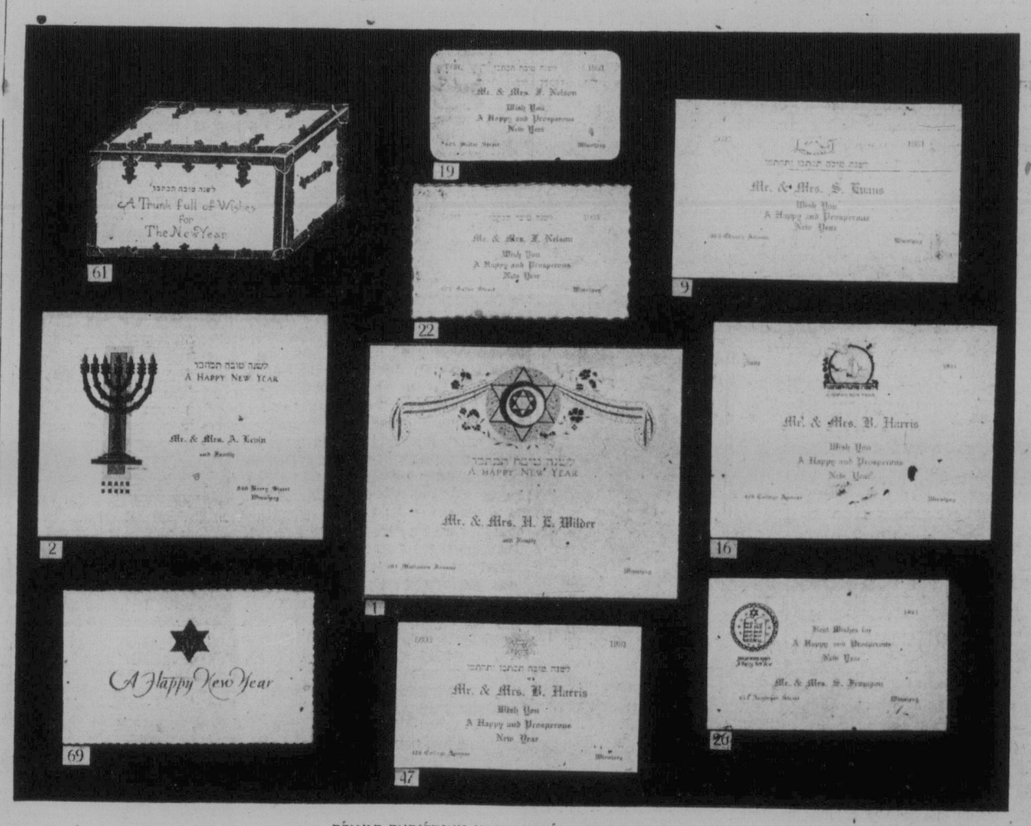

דאס זיינען נאר עטלאכע פון די צענדליקער סטיילס

מיר האבן דעם שענסטן אויסוואל אין שטאט. ניט אריין אייער באשטעלונג איצט — לאזט עס ניט איבער אויף דער לעצטער מינוט. טעלעפאנירט אונז אפ און מיר וועלן צו אייך צושיקן אונזערע סעמפלס, אדער קומט צו אין אונזער אפיס און מאכט אייער אויסוואל

"דאָס אידישע וואָרט"

165 Selkirk Ave. Phones 52 213-55 409